

KROTKA
Ale prawdziwa
R E L A T I A
rzeczyw tych:

Rzote od 12. dnia Stycznia / Roku 1634.
do 28. Lutego / z Olbrächtem Wallensteinem przeszlym
Kiazeciem Mekelburškim / frydlanškim / Ságánškim /
Głogowškim: Generalem Wojsk CESARZA J.M. y z drugimi
gimi Obersterami ; wprzod w Pilznie / a potym w
Egrze przeciwko CESARZOWI J.M. Domowi
RAKUSKIEMV, y wšytkiemu Rzymiskiemu
Páństwu / przez zdradzieckie prakty,
ki na świat sie pokazały.

Z Niemieckiego iezyska na Polski
przetłumaczona.

Justus es Domine & rectum iudi-
cium tuum.

W W A R S Z A W I E,

Wdowy Janá Kossowskiego / Króla J.M. Typ:
Roku Páńskiego / 1634.

Wiądomo wsytkim leß / iako Olbrácht z Wallenstein wrodzony
Szlachcic Czeski / przesłane Zicze Fridlanckie / od CESARZA
J. M. / za bardzo małe y proste merita swoje / do Ziczecego
bastoñstwa y godności wywoyzbony był / y niezliczonemi Przywilejami
mi / y dobrodzieystwy hoynie obdarzony (tak / że ledwo w Historyach co
podobnego czytam) a to na powab wiernosći / wdzięczności / y žyczli-
wości przeciw Panu swemu. Co on wsytko o żemie wderzywoßy / śmiał
naprzod knować zdradzieckie praktyki / drugim na przykory / nieprzy-
acielowi na pożycie / Panu swemu na ochyde / skode / y præjudicum
z pustoszeniem całych Provincyi. Potym do skutku zle zamysły przywo-
dzać 12. Stycznia / Roku 1634. wsytkich Officyerow swoich perempto-
rię do Pilzny z woławsy / przeciwko Cesárzowi J. M. falsywemi y skry-
tymi przetextami / bez żadnej przyczyny Conspiracye podniosł / y do podz-
pisu onej przymusił. Wła co sie iedni zdumiewali / a drudzy wiedząc o
przedświeżeniu jego / chetnie podpisali: owi zas ktorzy przymuseni by-
li / cała wiare y oddanistwo na sercu Cesárzowi J. M. zachowując /
co musieli / choć nieradzi / uczynili. Doptarowy podpisow Obersterówch
Wallenstein / upatrował spesoby / iakoby do Czeskiey Korony y Kró-
lestwa przysć mogli; iakoż iuż na to wsytkie gotowosći były / tak z tego /
iako y z nieprzyjacielskies strony; a Koronacya miała bydż 24. Lutego.
Rozkazał tedy wsytkim Cesárskim Regimentom / aby sie wsytko Wojs-
ko piešych y konnych 22. Lutego / pod choragiwami na Bialygorze pod
Prága popisowało. Tam postanowił był od wsytkiego Wojska Cesár-
skiego przysiege wziąć / iakoby się zbraniał / temu po Frydlancku leb vz-
ciąć / abo obiesić: Odebrawsy przysiege do Pragi iachać / y tam bydż
Koronowany: Interim nieprzyjaciel miał też Wojsko swoje z nim złag-
czywoßy do Czech iść.

Lecz wiedząc / że tak wielkie opus bez pozwolenia przednieszych
Głów Wojska trudno do effektu przysć mogło / zdało mu sie te zwolać
do Pilzny / y z niemi pod pokrywka dobroć / falsywie y politicè tráz-
kowac / osobiwie z Gresssem Gallásem / z Gresssem Octauianem Pic-
colomini / y z drugimi wiernymi Cesárza J. M. Obersterami / o ktorych
wierze trzymałac / że cnotliwemi y meźnemi Cavallerami bedać / Szla-
checkiego wrodzenia swego / sromotna zdrada y conspiracye przeciwko
wsytkiemu Państwu Rzymskiemu / y przeciwko pomazancowi Bożemu
Cesárzowi J. M. nie mogli wązać / y na to przystać / decydował był / gdy-
by uſe

by nie zezwolili / onych po Turecku udawać / d' Urzedy ich drugim swoim
Adherentom y Conspirantom / przeciwko przysiedze podzielić.

Wiec iż Graff Altringier nad mniemaniem Frydlancką poznay sie
wraçał / barzo sie wrażał nań. Zoczywoſy takiego disgust Gallas/
przestrzegł Graff Altringiera / opowiadając że rzeczy jego w Wallen-
steyna w podeyzeniu sa/y radzili esli mu żywot mily / żeby do Pilzny nie
przyleżdał / ale sie w drodze bawił zmyślając chorobe / y tak uczynił.
Tym czasem Wallensteyna testemce widząc/tym wieksza/im dłużey na Al-
tringera oczekiwali / y excusacie jego trutinowali / osiąrowali sie Gallas
na przeciwko Altringerowi wytłachac / y tego na lige te nāmowić. Podoz-
balo sie Consilium Wallensteynowi / y dare al mu swę karety / aby tym
wczesnay tego dokazał; ale Gallas perswadował ſy/że łacnicy konno
przebieżec niżli w karcie; tak wćiwie z lewoli Frydlanckiey uſedli.

Zaraź przytłachawſy Gallas do Graff Altringera / z nim/y z Don
Baltazarem Marradás taumna rade uczynił / iakoby tym Conspirati-
onem zabieżeć / y stanęlo consilium / aby Graff Altringer do Cesárza J. M.
iak naypredzey iachal / y onemu te nowiny nieszczesne opowiedział / a rā-
de o pomocy wziął. Co sprawiwoſy / iachali do wszystkich Officierow
Wojska / yono zdradziecki procedere Wallensteyna odkryli / y ex mā-
dato S. C. M. zdrajcy posłuszeństwa oddawać / zakazali / a żeby kāzdy
sie w swym quātyrze aż do dalszego roszczania Cesárza J. M. zatrzymali/
perswadowali.

Tym czasem Don Baltazar Marradás / do Taboru Miasta y Pragi
iachal / y wſytkiemu Miastu znouu Cesárzowi J. M. przyslegać ro-
szazał / wytrabiwoſy y wywoławſy zdrojce Frydlancką za Szelmę.
Graff zas Piccolominego do Lincu y do innych Miast poslano / aby
Obywatelow onych do wiernego oddanistwa Cesárzowi J. M. nāpo-
minal / a Wallensteyna zamysły napiete y intenta obławił. Co sprawi-
woſy miał sie z częścią Ćaudillery predko pod Pilzne ruszyć / y Wallen-
steyna lub żywego / lub umarłego do Cesárza J. M. przyprowadzić.

Wallenstein niżeli sie tego zdradzieckie intenta odkryły / wedle swego
zdradzieckiego propositum, do executiey predzy przyć chcac / wy-
salal byl executora y præcursora swego / niesiękiego Szaffenberga Gene-
rala niegdy nad iazda / świadomego wſytkich miejsc w Austriey / y w
Mieście Wiedniiskim / y roszazał / aby iazde swoje Etorey 60 rot bylo /
y kilka Regimentow Piechoty / w Austriey y w Syriey / a miānowićte
około Wiedniu położyl / gwałtem placu y pieniądze na żołnierzā / y przez

enlecz nadwet wycisnął. Mial y to w poleceniu Szaffenberg / aby sposob nałas / iakoby żołnierstwo do Wiedniu wprowadził / a nie daleko po wsiach pogotowiu drugich miał / aby gdy podżegacze ordynowani iż ná nie ktorych miejscach miasto zapala / brame iedne opańował / y onych zbliská na Succursum przyzwanych / wpuścił / ktorzy Miasto plandrować Cesárza J. M. Króla Węgierskiego / y niewinną krew Królewicę / z Arceksięzciami / y wosytek Dom Rakuski wykorzenić y wygubić mieli. Ale Bog woszczmogacy y milosterny / obronica sprawiedliwych / y w nim jedyna nadzieje pokładających / ktorzy na tak brzydkie okrucieństwo daley patrzyc niechciał / odkryłego y Ahdarentow zlosliwe praktyki / y poszabil tego / ktorzy nie tylko Dom Rakuski / ale y wosytek Rzymkie Państwo Rzeszy Niemieckiey / pod Tyrannią niewoli podrzucić chciał / y obce Państwo wprowadzić : przez coby wosytek Chrześcianstwo wielkie skode było poniesło.

Gdy teby Frydlanicy rozumiały / że tego consilia przez Szaffenberga do skutku przybyły / y że mu niczego niedostawa / tylko żeby popis Woystä stanął / a tego Koronacyja w Pradze doszłā ; na przygotowanie onej przesłał był Szwagrásiego Terke do Pragi / aby Miasto w Pospolstwie do siebie przytagnął. Ten bedąc iż tylko trzy mile od Miasta / wzias wosy wiadomość co się w Pradze stało / y żeego do Miasta nie przypuszcza / wrocił sie do Pilzny y wosytko procedere opowiedział. Wła co Walsenstein : Ponieważ prawi Gallas / Altringer / y Picolini si niewrażdaj / testesiny zdradzeni / zwolniąc že Regiment Theodaty do Budweys bez mego roskazania ciągnie. Zaczym zaraz roskazał przybyć wosytkim Regimentom / które okolo Pilzny / y na granicach nieprzyjacielskich okolo Egly były / iako osobliwie 1000 Dragoonów / Pana Butlera Irlandzycią / do nich przyłączywszy 600 iazdy Terci / y 600 Juliusa Hiażecią Sakiego / ktorzy go prowadzić mieli. Piechote zaś Hiażecią Juliusa Sakiego / w Mieście Pilznie na obrone pozostała / y przymusił tāmez- nego Leytenantą do przystęgi / że niemiał nikogo bez tego roskazania do Miasta puścić : Wła to roskazał / aby 70 Dział wielkich na węzach pogotowiu do wywiezienia było / ze wosytkiem do tego należacem rzeczami / a ordynował temuż Leytenantowi / ielby Cesárscy nabbiegli / aby prochy zapalił / dźłać zągwózdzil / a potym dopiero radził o sobie / iak osby sie per accordo oddał. Ledwo to sporządzwszy spisno do Egly wyląchał z Pilzny / gdzie na niego drożu pełne Regimenty czekaly / ieden Terci / ktorzy w Mieście leżały / a drugi Wreynerów na przedmieściu.

W drobze y ciągnieniu bedac p. Butler/vważał iakoby z swimi Oficierami y ziemkami / naprzod na czesc y chwale Boża / potym na zauchowanie Katolickiego Kościoła / y Religiey Cesárzowi J. M. Domowi Rakuskiemu / y Niemieckiemu natey przyslużyć sie mogł / gdyby Wallensteyna z Aldhærentami Cesárzowi J. M. pojmanych podał: ale oko mając na niebezpieczeństwo od drugich żołnierzow / ktorzy go prowadziły / odlożyły wykonanie zamysłów swoich do Egy / gdzie spotkały się z Cordonem przyjacielem swym Leitenantem Regimentu Tertskego / a Commendantem nad miastem Egra/y z Leslę / powróty zatrzymać się z zamysłów swych / przed oczy kładąc / iako iawny Wallenstein zdrayca ieli Pana swego Cesárza J. M. iako na nieprzyjaciela / z którym się złączyc chce / co godziną wyglada / iako falsywemi pretensiāmi onych do siebie zaciaga / y wielkie recompensy obiecując / vdziac iakoby Król Wegierski gwałtem nad wola Cesárza J. M. w pole ciągnął / y iako przy Cesárzu stać przeciwko Królowi Wegierskiemu chciał / szyczac się że y Franc Albrachy y Urnem z nim przy Cesárzu sie wiązać mieli: oświadczenie na ostatek iako go stać miało w pieniadze / aby Wojska 30000 wystawić / kredy discursu falsoem wszystkie traćily / a dokad sie rzeczy toczą / no oko dowodzili. Skloniwszy tedy Cordona y Lesla / ku swym zamysłom Buthler/conferował potalemnie / iakoby swe zamysły zaczął / y predko kończyć mogł.

Przyzwali tedy na to consilium y drugich Cápitanow p. Roberta Geraldyna / p. Gwaltera Ebrex / p. Dyonysiusa Magdanielia / p. Edmunda Burká / y Jana Brauna. Ktorym iako confidenter przechylnym poruczyli straż w ulicach / aby sie żaden z domu pod czas tey executley nierały.

Nim jednak borzecy przystapili pomienieni Obersterowie / zprzy siegły sieraczy vmarzyć / niż nic nie sprawiwszy sie rozdzielić y wydać. Tak tedy rzecz ordynowali: Robert Geraldin z liczbą 1500 żołnierzy swoich miał do Jloego iść / Dionysius Magdaniel z 20 do samego Wallensteyna / Gwalter Ebrex także ze 20 do Tertske y Bliskiego / ktorzy wespół mieszkali / nie wfałac żadney inhej Ustiey / ani w mieście / ani przed miastem. Lecz obaczywoły żeby to podzielenie mogło iaki tumult uczynić w Mieście / zdało się im / aby na wzte w Zamku zaprosili Tertske Jloego / Bliskiego / Rotmistrza Leymana a Sekretarza Wallensteyna nowego. Zaprosili ich tedy imieniem Cordona y Butlera Lesla / dawyszy miedzy sobą znak / że kiedy confesky coniosa / na tych miast do execute przyste

krzyftapić mieli. Obrąco się 40 żołnierzów z Capitanami swymi do tych
brązowych / ktorzy po trzech / po czterech sparząc, do zamku nie znacznie z
bronią i skrytymi wchodziili. Stałać w prawdzie warta Niemiecka przed
bramą / ale że roszczenie miało od Cordoną / aby onym wejściu nie bro-
dzić / rostretu nie czyniąc wchodącym. Wśród sy onych 40 mężów opa-
rowali Bramę Zamkową / y tak zatrąsieli / że żaden ani wnisić / ani
wyjść nie mogł.

2 Geraldyn wziął z sobą 8. żołnierzy. Ebroz 12. Dionisy 20. Ktory na
Straży w Bramy stał / aby żaden nie wyjechał / a gdyby gwałtem chciał/zas-
iął by dź mial.

! Geraldyn poszedł na Sale / gdzie owe zaproszeni bankietowali / a iż 2
szwini na Salibyły / zdrażledne porte z swoimi opańował : druga z swo-
imi Ebroz. Stanawyszy przy swoich drzwiach Geraldyn / z dobyta bro-
nia / zawiązał głosem. Viat Caesar Ferdinandus , odpowieǳiał Ebroz. Ec-
ta Domus Austriaca. Usłyszałsy zaproszeni głosy takie / zdumiałsy
że wstali od Stolu / a Cordon / Butler / Lesel / dobywyszy broni swoich /
szerebili ich. Tercią że skorząny Kolet gruby na sobie miał / kilka przychowó-
nych bez skody wzianyszy / zemknął się był z Sali / y na strzał Dionysus
łoszedyszy prosił o Quartyr. A Dionysus do niego : mieni Haſto / on mie-
ni Wallensteynowe : S. Jakub. odpowie Capitan Dionisy / iż teraz to
nie ważne / Dom Rakuski Haſtem jest / y zdraż go tam zabiili. Ktotorzy
lubzy broniąc Pana / ranili dwóch żoldatów / ale y sami polegli. Działa-
ły sie to 25. Die Februarij , w Sobote przed Miesopusty.

! Po tey robocie Lesel wyjechał z Miasta / aby wprowadził dwóch Cap-
itanów / jednego Jelanczyka / drugiego Szotę / y z niemi 100 Drago-
mów : Ktorym ufali / że ułic dostrzec mieli / żeby żaden Mieszczanin / ani
żołnierz z domu nie wyjechał. Co sprawiły y żoldaty w Rynku rozsą-
kiwszy / poszedł Lesel do główny straży / roskazuiać / żeby sie chociażby
zrażał / abo tumult usłyszał / nie ruszał : y stak sam przy nich / aż do
ończenia executiey z Wallensteinem / Ktory w Mieście stał.

Do Wallensteynowej executiey / wybrali sie Butler / Geraldyn / Ebroz / y
Dionisy Magdaniel. Na obronę Zamku został Cordon z niektórymi Jelanczy-
kami / aby sie drudzy zrobili rzecz powrócić. Przychodząc iż do gospody
Wallensteynowej / usłyszał placz y lament Małżonek Terciego y Risskiego / (Eto
można żabotu ieden Łokaj wcieliłszy kryjomu z Zamku dał znać) zaczym Lesel wsta-
wszy aby do przedsięwzięty sprawy pospieszył / podzielił Capitanów : Dionis-
ego posłał do straży Rynkowej / roskazuiać Dragonom / że iżśli iessze w spra-
wie nie stoia / aby zdraż staneli / a Ebroza dookoła Wallensteynowego designo-
wały. Letz je Gospoda Wallensteyna / niemal dźwi y wrot midla / rokząał But-
ler

ktor Gerhaldynowi / aby w wſytkich wrat warte zſałwiſ / jeby nikt až po sprawie
nie wychodził. Ebrouz zas posłał do górnego Pokoju / na zabitie Wallensteind. Teſt idac tam z swoia Comityw / napadł na Pokojuſtch ſtoiczych przed Poko-
jem / z którym gdy pytał ieden Capitan Ebrouz / przeszby tak późno turbował
Kieſi J. M. iu; uſpokioine / miasto responſu / od żoldata iednego z Comitywy /
Szpadę przepchniony raz wſtał y polegli. Co obaczywſy drudzy veſekli / opuści-
wſy Pańa. Interim Capitan Ebrouz do drzwi Pokojuſtch ſkočy / zawaſte na laſtſy
yderzy noge / až drzwi wſtocze ; Tam obaczywſy Wallensteinda tylko w biasym
obżeniu wpuł Pokoju ſtoiczeſgo : A tu ſmi pte wi zdrayco Cesarſki z tez moia reka
zginięſſ. slowka iednego nie odpowiedział Wallensteind / a Ebrouz dobywſy Pań-
tezany / przebił go na wylot / y zaraz až wóz zabit y padł. Porwaſgo na tychmiast
ieden roſy w roſtem żolbat / y po Czesku chciał przez okno wyrzuć / ale dru-
dy z gromiwsy go / a zdawſy Robierzec / Stolu / wwinili trup / y na woźie do
Zamku zawięzli. Pan Butler tym czasem Cancellarya Wallensteinda opaſowaſ
wſy one zapieczętowaſ / y warte przystawil. Co oczyniſ do Iloego domu ſeo-
dzy / iſ wſytko pod pieczęć zawiari.

Ochmiestrzā Wallensteindowego Szäffenberga / Brata oweſgo poymanego w
Wiedniu / pod ſtrass wſielil a po Tragedie wſytkiey do Zamku poſli / gdzie Co-
don na nich oczekywali.

Nazajutrz / to iest : w Niedzieli Miesopustne / wſytkie bramy Mieyſtie zha-
warte były. A w tym Oberſterowie na rade ſie zawiari / deliberując co czynić /
poniewaſſ dni Mieſzczanom / aint żołnierzom nie wſali / y concludowali aby 400
z Regimentu Breynerowego w puſczeno / ktorzy przez džiesi cały z zapalouemi
knotami y muſkietami zbrojno w Ryku ſtali.

W Poniedziialek / wyſled Butler z porucznikami swoimi na rozmowę / Gſa-
ſicyerā Regimētu Terci / aby onym wſytek Process powiedział / y pytał te-
ſli chce przy Cesarzu J. M. ſtać / y onego nie opuſzczać / Potym wydachwſy w
ſo koni na poſluchy nieprzyjaciela / abo dla iſyka / iſli Frane Olbracht nie
iedzie do Wallensteinda na rozmowę. Ale ježaſi až iſyka nie mogł / powróciſ ſie do
Miaſta.

We Wtorek ſnowu Pan Butler Leytenant ſwego wſykał w ſo koni / jeby
gdzie Frane Olbrachta Gaſtiego zdałpił / abo taſkiego iſyka o nieprzyjacielu
doſtał. Ktorzy zdałachawſy trzy čwierć mile od Miasta / napadł na Olbrachta
barzo lekko iadeciego z dwiema trebačzami w Rącecie / do przyjaciela ſwego
Wallensteind. Przywitalgo Leytenant ludsko / vdiac iſko by na przyjęcie iego
wyidział / a powiadając že z wielka chęcia na niego Wallensteind oczekywali.
W drodze miedzy rozmowę / gdy od Miasta tylko čwierć mile byli / rzekł Leytenant
do Kiejeſia Olbrachta / co by rzec / kiedyby Oberſter Butler M. Z. M. poyma-
wſy do Cesarza / poſlat / Roſmidło ſie na to Kiejeſ / nie wiedząc co ſis ſtało. A
Leytenant do niego : Wiedz że prawt je iuž w poymaniu teſteſ / bo Wallensteind
iuz z swoimi Idha rentam i zaplate ſwoje wſiel / y rzuciли ſie do Rącety / wyrzaſ-
ſaliac ręcey / teſli takich liſtow z ſobą nie wiejte. On rozmieriac že go rozbie-
częli / proſi aby mu przyznamniey biala odzież dla ochedostwa zſałwiſi. Lecz
Leytenant prowadził go do Miasta / oddał Butlerowi. Ktorzy iuž z pier-
wſemi nowinami o położeniu Wallensteinda y drugich / do Wiednia byli do Cesa-
rza J. M. Dyonyſyusa wſykał / przywawſy Olbrachta / poſlat predko z drogi Cap-
itana Dyonyſego reuoſowad. Ktoremu gdy ſie powrócił / a siedzącego v Stolu
z poymanym Olbrachtem znaliſi. P. Butler gloſem wielkim rzekł : Panie Cap-
itane oddaćcie nauſzne moje poſlugi / y podobniſtwo Cesarzowi J. M. a powiedza-
cie / jec-

je / źesny ptaszka złapili / skąpując na Olbrychta / y jeście go sami widzieli
broście użycie / aby J. C. M. za wymownionego mieścia / je nie nie piše / ale
to posyłam listy Cesarszowi J. M. Ktore ten poymany posłaniec przywiosł. Za
ym Panie Boże wam daj źesliwą drogę.

W tey Relacyey / to wważenia godno jest: Uprzod / że ēt Mejski
Rycerze / ktorzy się tak meskiego dżelata podbieli / wszyscy obcey / y ledwo
natomey Ułacyey byli / ani od żywego dusze do tego nawiadzieni nie byli:
do tescze in particulari dostonale sie nie wieđdzialo / o zamyslach Cesarsz
J. M. co z Wallensteinem czynić chęta.

Powtore / że tego nie uczynili dla żadnego przytku swego / poniewaž
wszystek zbior Wallensteinow pobrati mogac nicensego nie ruszyli / ale wszyscy
na dalsze rokazanie Cesarsz J. M. zachowali.

Po trzecie / że 40. mejsow śmiało sie obrać na tak okrutnego umścicew
jo Tyranna / ktorzy Wojskami przytaznymi y nieprzyjacielskiem / y 200
Dworzan obtoczony byl / a tescze w Miasteczku / Ktore wieceny nieprzy-
jacielowi niż swoim zprzytalo.

Po czwarte / że żaden z pod Regimentu Tertskej / uslyšawszy że Ober-
sterów zabić / za to sie nie wzlał / ani nawet na przedmieściu / gdzie to
żarzo dobrze moglo być. Bolata ta sprosna zdrada y zdradziecka Tyrana-
nia / Cne Rycerstwo / dla tego pomniac na przysiege Panu swoemu uczys-
tona / krewią raczey y śmierci one pleczetować / niżeli tey pomagać
hccoli. Zkad laczno poznac / że sie to z ososliwej łaski Bożej z stało / kco-
żyl y dobrym wedle zaslug placi. Ponieważ ten krywoprzytesc /
ktory od Cesarsz J. M. wielkie dobrodziestywa wziawły / wszystkich Pro-
gressow Uieprzyjacielskich / z pustoszenia żemie / y zguby ludzi przyczyna-
był / wieceny by zlego był nabroci / gdyby tego consilia do skutku przyczynia-
były. Za te opatrznosc Boska powinnisny p. Bogu dżekować /
ze nas vbronil / y prosić / aby nas na potym bronić racył.

Po piate / że Wallenstein zabił tegoż Miasteca / tegoż tegodnia / y około ro-
cznicy niemilosierney executiey swej / ktore na pokrycie habsy y nieslawy swojej
pod Lipskiem w bitwie z Gustawem wziętey czynil / Oficerow niektórych tracac
niewinnie / y przypisujec iakoby tego nieslawy przyczyna byli / vciekaniem swoim.
Mianowicie Oberster Hagen / y Grossa Broglie / z Panem z Wobernau / ktory
przed Bogiem y wszyskiem światem protestowali sie o niewinnosć przy executiey / y

Wallensteina na Sied Padii powolywali / gdyż on na przyczynie wielkich
Potentatow zmieścić sie przeciw niewinnosci niedał.

Sic Ingrata Perfidia, dum per vim assurgit, per vim
deprimitur.

